

Тамъ гдѣ птичица не лети,
Въ Посидонскыя придворъ;
Кораблица тихо броди,
Спѣши, с' вѣтаръ и вѣтрей,
Бѣли платна разширила,
Безъ корабля да люлей.
И предъ слънце да закрѣй
На западъ свой блѣдый зракъ,
Отпочивамъ въ надежда;
Какъ, ще ма угрѣй зорный зракъ?
Небрежливо и спокойно,
Всякій морнаръ почива,
Кат' милина сѣйный месѣцъ,
Вѣдро небе покрыва.
Хитро и гордо ты си лети,
Кат' Крылатный бурный конь,
Понѣкогашъ раздава ся
Гвардіалный часный звонъ.
Всякій живо свое мѣсто
И непокретно застѣва,
И тимунъ ся по полунощъ
Капитану отстѣва
Бързо плува кораблица,
И волшебнo напѣдва
В' желаемого пристанище,
Да поброди изглѣдва.
Нъ отъ Востокъ, черный облакъ
Начна да ся показва,
Гжрми, сѣва, и съ трепеть,
Зли следствія предказва.
Силный вѣтаръ: звижди, ечи,
И крыла си разширва,
Тъмный облакъ съ гратъ и дждъ?
На че до насъ допирва!